

Țăfna, o expresie mai puțin întâlnită în vocabularul autohton select, este prezentă masiv mai ales în viața cotidiană unde își găsește un vast teren de dezvoltare socio-umană.

În mod prozaic s-ar traduce cel puțin prin patru elemente de identificare: aroganță, ifos, semeție ori trufie. Dar și prin derivatele ei practice: arțag, mânie ori prin actualele expresii la modă prezentate pe larg în media autohtonă: te sparg, îți distrug familia, o să am "grijă" de copilașii tăi și nevasta ta mâncați-aș sucul bunăstării tale, mi-o plătești, pun "câinii" pe tine, te paște toporu' o să-i pară rău maică-ti-i că te-a născut și alte asemenea izvorâte din întunecimea minții unora care nu au nicio legătură cu zona culturii. La modă, acum, sunt găștile de cartier înlăuntrul cărora tronează un șmecher, un fel de conducător, că, în definitiv, oricare ar fi gradul de dependență al unora ori al altora, musai trebuie în final să ai și un responsabil.

Șmecher de cartier

O țăfnă am în gâlci ca un belciug
Mă ține încordat ca să nu plâng
Auzi soro! Niște nimeni zic că sunt nătâng
Mă uit la ei, îi văd deja într-un coșciug.

Zic eu, niște panarame fără de valoare
Îmi bagă bătu-n gard să mă 'nerveze
Pregătit sunt să le-o trag în freze
Cu o macetă îi rad la locul unde-i doare.

Și vine poliția care mă înconjoară
Că i-am luat cu șișul mațele unuia
Un trădător care cam multe știa
Ce dacă, justiția oricum mă apără.

Bine, dar trufia ta, i-a luat viața
Unuia care nu ți-a făcut nimic
În mintea ta, l-ai văzut ca inamic
Acuma la pușcărie vei avea ce "învăța".

Da bă, eu scap și vă dau în gât
Că "acolo" capăt experiență
Când ies îmi veți face penitență
Revenind mai puternic de atât.

De fapt care ar fi domeniul din care abundă aceste expresii pătrunse adânc în vocabularul unor segmente (din ce în ce mai extinse) ale conaționalilor noștri. Vocabulele în sine au o gestație istorică îndeosebi a celor aflați cel mai adesea în zona sau la limita subculturii. Și din care cauză? Că în marea lor majoritate părinții - e un fel de a-i cataloga în această formulă - îi îndeamnă pe cei mici mai întâi la cerșetorie, apoi când au mai crescut spre zona drogurilor, fetițe etc., iar spre bătrânețe, pe lângă cerșetorie, și ceva ajutoare sociale. Asta-i viață!? Dar acei "sclavi" moderni nu-și dau seama în ce au intrat și de aici decurg și riscurile lor spre a trăi o viață cât de cât decentă. Toate cele arătate mai sus au și elementele de "convingere" aferente.

Topoare - la greu -, furci, cataroaie (pietre ceva mai mari), șișuri (mânuite de multe ori și de minori care, vezi Doamne, nu răspund penal), macete, pistoale de toate calibrele, mâini "umplute" cu "boxuri", spray-uri felurite și multe alte elemente contondente, pe care actuala legislație (defectă) le consideră ca făcând parte din categoria armelor neletale sau oricum fără a avea în spate pedepse

privative de libertate pentru ani de zile. Și, pe cale de consecință, avocații, cel mai adesea cuplați spre zona celor care folosesc acele “nevinovate” scule, îi scot pe bandă rulantă pe atacatori din sfera infraționalității și le transferă în cea a delictelor minore. Pe mai departe indivizii care mânuiesc obiectele în cauză la intimidare, evident contondente scapă de brațul nemilos al legii.

Care braț? Că în ultimii douăzeci și ceva de ani acesta a fost “amputat”. Iar expresia “dura lex, sed lex” (legea e dură, dar aceasta e legea) aflată pe frontispiciul mai tuturor clădirilor ce adăpostesc pe cei care împart dreptatea, acum este folosită doar pentru unii, adică acei care cu știință o încalcă. Este doar o floare la reverul hainei cu care defilează prin băile de mulțime dinainte plătite spre a-și umfla mușchii nu de puține ori chiar către oamenii legii. Cât pentru cei condamnați definitiv și irevocabil la pârnaie, i-ai de unde nu-s, că bântuie prin Grecia, Italia, Israel, ba pe la vecinii noștri unguri (este vorba de cei de etnie maghiară) și în ruptul capului nu mai pot fi aduși aici să fie băgați la zdup. Din sfera justiției, pe vremuri circula o butadă. Judecata la Tribunal este precum o plasă: cei șmecheri trec pe sub ea, cei influenți sar peste ea iar fraierii sunt prinși în ea.

Prin străinătăți sunt sute de condamnați penal cu “vărsăminte” posibile către bugetul de stat de miliarde de euro; dar respectivii sunt scoși basma curată de către instanțele de acolo, iar banii se volatilizează și noi, aici, rămânem cu paguba. Tăfna, acea stare de încordare cel mai adesea către nimicuri, pare că nu-și mai are rostul în contextul actual al războiului din Ucraina. Despre cum ar fi trebuit evitat acest măcel de neimaginat pentru lumea modernă, este un alt subiect care își va urma cursul firesc al istoriei. Îl urmăresc acum pe un vector credibil de imagine care devoalează ceva din spatele “oculței românești” și ce ne dezvăluie; că înalți demnitari ai statului român au fost implicați într-o fraudare de peste șase miliarde de euro.

Și ce ar fi nou în acest caz unde mai toți politrucii și asimilații lor au devalizat țărișoara noastră cu peste 1.250 mld. de dolari; a se citi cu atenție valoarea; este desigur una aproximativă. Ceaușescu cel hulit, blestemat, caricaturizat pe mai toate posturile TV și nu numai ne-a lăsat o moștenire bănească pozitivă. Iar noi, prin exponenții aleși “democratic” l-am blamat mai întâi pe el, apoi pe realizările atribuite lui (de fapt erau construite acele obiective industriale și socio-umane de noi) ca mai apoi să se hotărască distrugerea la greu a întregii moșteniri industriale, chiar și cele dinainte de 1944. Și unde am ajuns acum când la granițele noastre bat la greu atacurile putiniste pe toate planurile: militar, cibernetic, de influențare a conștiințelor cu vectori de la ei ori de la noi, dar plătiți de ei și în final apare marea “bombă”, pe care toate posturile TV de acolo înflăcărează conștiința rusească (slabă ca pregătire), cu “nucleara”.

Dacă vor folosi o sculă nedetectabilă care să atace de pildă Marea Britanie, lansată de forțele putinoide, ar distruge imediat acea țară, iar peste Europa s-ar dezlănțui un tsunami de peste 500 m înălțime care la rându-i va rade o bună parte a vestului. Când auzi aceste macabre predicții te gândești instantaneu, dacă sunt adevărate, iar dacă da, care ar fi acea minte aflată în afara logicii normale să gândească și desigur să o pună în practică. La mijloc nu ar fi acele “nevinovate” macete ori pistoale cu aer comprimat și alte asemenea jucării aparținând unor așa-zisi “muschetari” autohtoni, ci scule adevărate care pot duce la distrugerea rasei umane. Mai abtirit ar trebui să ne concentrăm la întins mâna spre PNRR, un program menit a scoate din glodul istoriei și țărișoara noastră. A fost ghinit, de fapt “gândit” de către un individ, deloc inocent spre a încorseta spre neschimbare o serie de idei ale partidului din care provenea, spre o valorificare a posibilelor granturi viitoare. De ce am pomenit în treacăt de acest individ, demisionat din partidul care l-a

propulsat spre Comisia Europeană.

A știut să învârtă programele de dezvoltare, ale țării noastre, spre un fel de ONG al lui care are posibilitatea să "filtreze" inițiativele autohtone, probabil în interesul lui propriu. Dar nu ar fi singurul cu ifose - derivate al țâfnei -care se erijează într-un fel de atotștiutor al prezentului dar mai ales al viitorului. Un alt "vizionar", cu o dimensiune planetară uriașă, George Soros (91 de ani, evreu-ungur) afirmă că actuala civilizație s-ar putea să nu mai supraviețuiască. Ce îl îndeamnă spre acest Manifest, amintind de alte vremuri istorice printre care și ale lui Vladimir Ilici Lenin, ce perora că acea civilizație capitalistă aferentă anilor după Primul Război, este putredă, că nu are nicio șansă de supraviețuire fiind sortită inevitabil trecerii ei în neantul istoriei. Când spun Manifest, este vorba de **Manifestul Comunist** una din cele mai importante scrieri politice ale lui Karl Marx și Frederich Engels publicat la Londra, în anul 1848, în plin avânt revoluționar al întregii Europe de atunci.

Lenin a găsit și soluția pentru URSS - prin tezele din 3 aprilie 1917 (la o lună după victoria MRSO) publicate în ziarul Pravda (Adevărul) preluare a puterii de către bolșevici cu continuarea ideologică de atunci că masele populare reprezintă viitorul omenirii. Dar Soros ce ne oferă? Că oricum a fost "alungat" de Viktor Orban al Ungariei de pe toate planurile - ONG-uri, așa-zise infuzii de capital, presă aservită lui, media, învățământ superior finanțat tot de el etc. În afara faptului că a dat un "tun" financiar uriaș Angliei și nu numai, acest individ așa-zis vizionar nu a produs mai nimic pentru omenire. La rând vine un alt "puștan" Henry Kissinger (99 de ani) care sugerează că Ucraina ar trebui să cedeze ceva teritorii; în "tinerețea" lui fiind admirator al Rusiei în general. Probabil că mai sunt și alți matusalemici care au făcut parte din gruparea care hotăra destinele lumii și care acum gândesc după pragmatismul "șopârlei". Cea din urmă spre a supraviețui preferă să-și piardă coada într-o oarecare dificultate decât să fie prinsă și omorâtă. Lumea actuală, pe care cei de mai sus nu o mai pot înțelege, s-a schimbat într-o asemenea dimensiune, pentru care trebuie găsite alte resorturi de supraviețuire, nicidecum de redimensionarea în scădere a speciei umane.

Acest lucru nu se va întâmpla că într-o "discuție" cu Gnomul Carpatin, așa cum am avut-o prin anul 2015, publicată de mine în volumul de eseuri "Lumini sub umbre", acela mi-a dezvăluit și alte dezlănțuiri de forțe care vor afecta Terra. I-am reproșat că atunci mi-a destăinuit printre altele, într-o pasageră descriere, că în viitorul apropiat (iată că acela tocmai îl parcurgem cu o nedisimulată încordare) va avea loc în Europa un război scurt dar deosebit de distrugător. Bine "maestre" acest război ține de câteva luni, acum am aflat că a început în Ucraina și oare unde se va sfârși? Când am spus scurt, este că el, războiul, nu va avea întinderea nici a Primului Război Mondial modern (în accepțiunea voastră) și nici al Doilea, fiecare întinzându-se ca durată pe ani de zile. Aici este vorba de o altă dimensiune istorică, pentru simplul motiv că acum, conducătorii marilor puteri, pe lângă faptul că nu au carisma celor dinaintea lor, sunt nerăbdători să rămână în istorie.

Dar nu va fi așa; istoria nu suportă avortoni pe care îi rejectează trecându-i în uitare. Război în sensul clasic, de distrugere - acum globală - nu va exista, ci doar țâfne izvorâte din orgolii ale

acelora care acum se află așezați pe pedestalul puterii. Ba prin actualele voastre mijloace de comunicare - oricum departe de ce este normal să aveți - taberele, aflate pe diverse zone ale planetei, au propriile lor probleme, iar Europa este privită ca un fel de desant spre a armoniza tensiunile altora pe care ei și le-au creat. Acum la modă, este vorba de spațiul fost sovietic; se încearcă a diaboliza așa zisul nazism, identificat de longevivul ministru de externe rus Serghei Lavrov, că ar avea originea (nazismul desigur) prin faptul că Hitler ar fi avut o bunică evreică; iar actualul președinte al Ucrainei (evreu) ar propaga idei naziste. Și de aici deșănțata propagandă rusă, de aprobare a războiului ca fiind o "operațiune specială" (sanchi!) de denazificare a Ucrainei, acaparată de forțe străine, incompatibile cu valorile ei ortodoxe.

Nu se poate spune că la rândul lor conducătorii Federației Ruse nu au dreptatea pe care consideră că prin forța armelor o apără. Ucraina, puțin popularizată la noi înainte de 24 februarie 2022, avea o agricultură și o industrie deosebit de performante grație, în principal, infuziilor de capital străin, american ori vesteuropean. Să aibă în coastă o țară dezvoltată, cu legături economice, politice, militare, culturale etc. cu vestul li s-a părut rușilor o situație de neacceptat. Și atunci conducătorii lor (militari) au trimis trupe din estul îndepărtat care nu au niciun fel de legătură nici cu ortodoxismul și nici cu iudaismul să distrugă acel stat - Ucraina. Cel mai adesea la începutul conflictului cu "ostași" din regiuni foarte sărace, cu copilării de peste 18 ani, care nici ei nu știau ce caută acolo. Bine, bine, dar care ar fi dimensiunea acestui conflict și cât ar putea ține?

Ți-am spus și nu îți mai repet, acel război gândit pe un plan global nu va ține mult, vor fi victime umane dar mai ales distrugerii de valori economice, din care va câștiga doar China și alte state din Asia; atenție la tigrișorul vietnamez și chiar la India pe care media acum o ignoră. În fine, "discuția" a deviat și spre țărișoara noastră care în pântecul ei, dar și deasupra are un fel de apărare biblică și nu numai. Răspunsul - nu vă speriați, ați ajuns la o răscruce a istoriei - ca de atâtea ori, de mii de ani încoace - încât acest "scurt" eveniment nu vă va afecta decât foarte puțin. Este cazul să-l părăsim pe acest străjuitor de veacuri al pământului românesc - Gnomul Carpatin - atenția fiindu-ne acum acaparată de știrile tot mai agresive creierului nostru, privitorii fiind hipnotizați de ce se mai întâmplă prin bătătura României noastre dragi.

Vedem - pe ecranul TV - cum un individ fără niciun motiv a înșfăcat o țeavă metalică "altoind" cu ea zeci de autovehicule, majoritatea în mișcare și chiar o ambulanță. Ori un vatman care se pare cu intenție intră în două autoturisme, fără a opri în stație, doar spre a le distruge. Indivizi care își îndreaptă autoturismele înspre blocuri de beton știind că vor muri, dar în egală măsură spre a ucide și persoanele de lângă ei cu care ar avea ceva de împărțit. Un părinte s-a aruncat cu cei doi copii ai săi în apele unui râu, trecând în neființă atât copiii cât și pe netrebnicul care a provocat această tragedie.

Persoane - bărbați ori femei care se aruncă de pe blocuri în gol cu copiii lor minori. Încrâncenările de tot felul sunt la ordinea zilei, trec în neființă inocenți, care desigur ar fi avut un viitor. Tabloul general este că furia, Eriniile Zeițele Infernului la grecii antici, fac ravagii, reprezintă un prim simptom de degenerescență socială. Pot fi puse pe cauze externe - încordările planetare, războaie, - bolile - maladiile - virozele care provoacă o panică globală dar și cele oarecum interne: prețuri, inflație, dobânzi copleșitoare la bănci, cuplajele mafioate care decapitalizează țara, media panicardă; toate la un loc pe fondul unei intense propagande de decrepitudine generalizată a auditoriului.

Un simptom, aproape planetar, îl reprezintă consumul excesiv de alcool și droguri. Pe lângă evidenta dependență, cine știe supervizată să se producă asupra unei populații care ar conștientiza alte pericole, cum ar fi de pildă controlul mental planetar, mai poate fi gândită și o altă dimensiune de limitare a supraviețuitorilor, mai ales cei spre vârste înaintate care, în viziunea unora, nu produc nimic dar sunt consumatori de resurse. Și atunci trebuie create mecanisme ori partide care să preia aceste segmente sociale spre a le conduce în anumite direcții. Cum ar fi: P.I.P.I - Partidul Indivizibil

al Puturoșilor Intoleranți. Deviza lor ar fi: moarte muncii, distrugerea a orice aduce valoare statului și în final, traiul în canal este unica salvare de marasmul actual.

Au dreptate pe toate planurile cu cât au la "activ" în jur de două milioane de oameni apti de muncă neaducând bugetului nostru firav niciun leu, dar înfruptându-se (ei) din fel de fel de sinecure cu care actualul executiv îi îndestulează cu prisosință. Cred că domnul General Ciucă, actualul Prim Ministru, a cam uitat de constrângerile/pericolele atunci când a luptat în Afganistan de adăpații la banul public din ministere și Agenții care taie frunză la câini.

Ca să vezi - Polonia cu o populație de două ori cât a României are vreo 800.000 de bugetari, iar noi ne lăfăim cu vreun milion și trei sute de mii de persoane, mulți puși pe pile de partid. Ar mai fi - Asociația Păduchioșilor Independenți, prin reprezentanții lor pe două componente: marea caznă de a sta nemișcați oriunde s-ar afla și programul de despăduchere persuasivă, nicidecum definitivă. Ambele, trebuie cuplate la PNRR - Programul Național de Răs Robust, finanțat de UE având ca scop principal sprijinirea "inițiativelor" de mai sus dar și a altora cum ar fi: "Liga Caraghioșilor Români" condusă de Ispas Boșorogescu, "Convenția Unită a Răpciugoșilor", în frunte cu Nae Clevetescu ori Asociația Fripturiștilor Indigeni a lui Adrian Perpelescu etc.

Dar iată, față de cele trei crize care acționează acum în mod sinergic - economică, sanitară și militară - marele Guru al finanțelor românești, care va pleca de acolo doar cu picioarele înainte ne dă soluția finală, și anume să stăm liniștiți și să bem un ceai de tei. Așa spunea și Ceașcă, după care la scurt timp a venit loviluția. De ce nu ne spune conducătorul BNR-ului să stăm liniștiți dacă va da gratis, la tot poporul câte o sticlă din vinurile podgoriilor sale, că atunci cred că într-adevăr ne vom simți ceva mai bine.

Aici acționează una din componentele țâfnei - aroganța. Nu trebuie să-l uităm pe individul în cauză când cu ceva ani în urmă ne prezenta monedele divizionare. La observația unora din sala de ședințe pe care o prezida cu multă trufie, că monedele cam coclesc (ar trebui văzut cum, cine și pe ce canale sunt tipăriți banii fizici!) răspunsul domniei sale a fost scurt și la obiect: "nu-i băgați în gură".

Ca de atâtea ori în istoria noastră recentă dacă este întrebare un oficial, din oricare domeniu de activitate despre lentoarea de pildă a finalizării unor investiții îi sare țâfna sau muștarul ori țandăra; toate sunt echivalente în acest caz, dar niciuna nu soluționează problema în cauză. Așadar țâfna e adânc pătrunsă în mentalul nostru indiferent pe ce cracă socială ne-am afla, iar armonia care ar trebui să ne caracterizeze este departe de a fi impregnată în conștiința trăitorului de pe aceste meleaguri. Oare de ce?

Florian Laurențiu Stoika